

Kokodák

Jarabáci

Říkala si štěstí,
lísala se ke mně,
nohy měla tlustý,
držel jsem je pevně.

Užil jsem si štěstí,
bolí mě z něj hlava,
teď bych si dal pěstí,
štěstí byla kráva.

Koupil jsem si štěstí
mělo skryté vady
teď mi v uších znějí
Müllerovy rady

Ale naneštěstí
nejsem zas tak hloupý
už se našel kupec
se slevou ho koupí

R: Jak mám zahnat smutek,
kocovinu z touhy,
už vím, sním ten bůček,
co vytáhnu z trouby.

Zbavil jsem se štěstí
teď už nemám žádný
šel jsem s cenou dolů
nebylo to snadný

Projedl jsem štěstí
už jej nemám více
zbyly mi z něj jenom
umaštěný líce

R: Jak mám zahnat smutek,
kocovinu z touhy,
už vím, sním ten bůček,
co vytáhnu z trouby.